

er medgaaet, et ret talende praktisk Vidnesbyrd om, hvilken levende Interesse man har nærret for at fremme denne Sag. At man ikke har villet begrave Sagen, ikke villet fuldstændig unddrage den fra at komme frem, er Et, men man skal ikke kunne paaberaabe sig noget Gjernings Vidnesbyrd for, at man har været særdeles ivrig for at faae den frem. Og dog skulde det synes, at netop, naar man vilde underkaste denne Sag en saa radikal Omkring, som begge de to Mindretal, der paa en mærkelig Maade slaa sig sammen og kalde sig Flertal, have anset for rigtigt, vilde det have været baade hensynsfuldt og rigtigt, om man noget tidligere havde indbragt denne Sag her i Thinget. Thi vi kunne dog ikke godt forlange, at Landstinget, som i Løbet af to Maaneders har klaret denne Sag ved at vedtage Regjeringens Forslag, uden videre skal i Løbet af et Par Dage . . . (Ordføreren (Holstein-Ledreborg) ler). Ja, det ærede Medlem synes at betragte det som den højeste Lovgivningsvisdom at forandre Regjeringsforslag, og finder det formelig komisk, at en Forsamling kan tiltræde Regjeringsforslag. (Ordføreren: Har brugt to Maaneders dertil!) Ja, Landstinget har brugt to Maaneders dertil, fordi Landstingsudvalget, saaledes som det tilstrækkelig fremgaar af dets Betænkning, har underkastet denne Sag en meget omhyggelig Behandling og har taget for sig ikke alene, hvad der vedrører Udstillingsfonden, men tillige de forskellige Poster, som vedrører Bygningsoverlaget, og underkastet det en Prøvelse, og den, som kan mindes — det er jo rigtignok længe siden — Forhandlingerne i Landstinget ved 2den og 3die Behandling, vil vide, at denne Sag i det andet Thing har fundet en meget omhyggelig og indgaaende Behandling, maasse fuldt saa indgaaende som den, vi kunne rose os af. I alt Fald, Landstinget har efter to Maaneders Prøve fundet at burde stille sig paa Regjeringsforslagets Standpunkt. Det er hverken billigt eller hensynsfuldt, hvis vi ville gjøre væsentlige Forandringer i denne Sag, da hun at sjenke Landstinget nogle faa Dage til at gjøre en fuldstændig Volte i sin Opmattelse af denne Sag, forudsat, at vi overhovedet ønske Sagen fremmet iaar. Dersom nu de to ærede Mindretal i det Hele taget holdt fast paa det, der maatte siges at være det reelle Grundlag for Sagen, saaledes som den nu foreligger efter flere Aars Bearbejdelse, nemlig de givne Planer og Pengesummens Størrelse, som igjen er betinget af Planen, saa vilde der dog være nogen Udsigt til, at vi i den nærmeste Fremtid kunde se en praktisk Løsning af denne Sag. Men begge de ærede Mindretal have gjort sig skyldige i den efter min Mening store Feil, at de have borttaget det sikre og praktiske Grundlag, som Regjeringen i sin Byggeplan har givet Sagen, og i Stedet derfor optillet Noget, som ikke er noget som helst. Andet end et Luftkastel, thi hvorfra vide de ærede

Medlemmer, at man for en Sum af 350,000 Kr. kan opføre — som det ærede Mindretal fra Rjøge (Hørup) vil — en Udstillingsbygning, eller — som det ærede Mindretal fra Leire (Holstein-Ledreborg) vil — en Udstillings- og Bibliotheksbygning? Det er nu en ikke saa ganske ringe Forskjel, som der er imellem disse to Ting, thi et Bibliotheksalokale, som skal tilfredsstille de Fordringer, som Kunstakademiet maa stille, kan ikke blive saa ganske ringe. Men hvorfra vide de ærede Mindretal, at en saadan Bygning kan opføres for 350,000 Kr.? De skjønne det, de antage det, de finde det rimeligt; men, mine Herrer, ved en saadan Bygning som denne kan man ikke foretage et almindeligt Divisions- eller Subtraktionsstykke og sige: „Vi borttage af Lokalerne en saa og saa stor Del, og selvfølgelig vil Befostringen da ogsaa blive reduceret i samme Forhold. Dette er ingenlunde Tilfældet. En Bygning, indeholdende et større Antal Lokaler, kan opføres for en vis Sum, og dog kan Befostringen, dersom man vil stryge en Del af Lokalerne, alligevel blive forholdsvis langt større, end Reduktionen i Planen kunde synes at medføre. Her er der nu efter en lang Tids Møjsommelighed og en Samvirken mellem Akademiet, Udstillingsfondens Bestyrelse, Kultusministeriet og en Arkitekt udarbejdet en bestemt Plan. Denne Plan har det været muligt at holde indenfor den meget lave Sum af en halv Million Kroner, som maa anses for at være en yderst billig Pris for en Bygning af denne Art; men Muligheden for praktisk at gennemføre Bygningen for denne Sum maa være knyttet til, at Foretagendet ikke udskydes, men udføres inden en vis given Tid. Det turde allerede være tvivlsomt, om ikke de Forandringer i Konjunkturerne med Hensyn til Byggematerialier og Arbejdspriser, som tilbørlig foregaaede siden Oktober Maaned forrige Aar, allerede nu ville gjøre det meget vanskeligt for Ministeren at realisere Bygningens Opsyrelse for denne halve Million, men det er ganske sikkert, at man ved at udskyde Sagen igjen vil være ude paa det usikre Hav og ikke være istand til at beregne, om ikke Materialernes højere Pris og Arbejdslønnens Stigning vil medføre en Udgift, som gjør det umuligt om et Aar eller to at tage fat paa denne Sag. So mere dette Thing har skjønnet paa, at den nuværende Kultusminister ved sin Udførelse af Arbejdet har holdt sig indenfor de givne Beviltingers Grændser, desto større Opsyrelse maa der være til, naar Ministeren søger en Bevilling, at holde sig til saadanne Summer, som ikke ere grebne ud af Lufte eller bero paa et blot og bart Skjøn, men blive ved dem, som ere Frugterne af en virkelig udarbejdet Plan og et Overlag, der er gennemgaaet tilstrækkelig i Detaillerne, og dernæst maa man give ham Pengene paa en Tid, hvor Overlagssummen er sand, og ikke vente med at bevilge dem, indtil Overlagssummen igjen er bleven Fantasi. Altsaa, de 350,000 Kr., med hvilke